

LIBČICKÉ KŘÍŽOVÁTKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK 8, ČÍSLO 1, ČERVEN 2021

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

Proměna náměstí startuje

Počet přihlášených uchazečů celou porotu mile překvapil. Výběr pěti portfolií, jejichž autoři dostanou šanci předložit svůj návrh v dalších kole, kvůli tomu nebyl snadný. Podobně složité bylo hodnocení soutěžních návrhů - srovnání navržených řešení s podmínkami zadání i představami zadavatele. Konečné rozhodnutí si nakonec vy-

žádalo prodloužení jednání poroty o další den pro urovnání priorit členů poroty před rozhodnutím o výherci soutěže. Musím velmi ocenit trpělivost organizátora soutěže a jeho snahu získat pro vítězný návrh co největší podporu poroty. Za důležitou považuji i skutečnost, že se na výherci soutěže shodli oba zástupci města.

Všichni dobří rodáci (nováci)

V našich zemích je dlouhodobě zakořeněná hra na rodáky a nováky. Tato hra se dědí. Jak svědčí diskuse na libčických webových stránkách, přechází plynule i na mladší generace. Rodáci nazývají nováky naplaveninami. Opačně se stílí pojmenováním buran. Podstatou je, že obě strany chtějí žít a vidět věci po svém, ale žádná z nich toto právo nechce přiznat svým protějš- kům. Výsledkem je nesmiřitelná remíza.

Problém vznikl historicky nejspíš v době, kdy se lidi začali hojně stěhovat. Ten, kdo přišel do etablované vesnice jako nový, byl trochu podezřelý, měl se na něj dávat pozor, a proto musel být jasně označen. Tak vzniklo příjmení Novák, které je dnes u nás suverénně nejčastějším. Novost byla výrazným rozlišovacím znakem. Podobně to mají Poláci. Na západ od nás je to jinak. V Německu vévodí příjmení Müller, následovaný Schmidtem, Schneiderem a Fisch- rem. Němci evidentně dávali při pojmenování přednost tomu, čím daný člověk byl. V anglickém prostředí se Newmann nedostal ani do první pětadvacítky. Vede Smith. Francouzská nejfrekventovanější příjmení mají základ v křesťanských jménech, například Martin nebo Bernard. Ta další už ukazují na lidské vlastnosti dotyčného. Například Durand – tvrdohlavý.

Rozdělování na rodáky a nováky je paradoxní. Například při zkoumání libčické historie se dá de facto dovodit, že až na pár rodů jsme zde naplaveninami všichni. V matrikách jsou o tom nepřehlédnutelné důkazy. Původních jmen je tu jen pár. Křtěn, Kejř, Šimůnek, Srba a několik dalších, většinou příslušníků zdejších selských rodů. Sedláci jako třída byli ovšem v Libčicích převládající příchozemci dělníků do vzniklých továren. To bylo koncem 19. století a pro Libčice to představovalo skutečnou lidskou revoluci. Původní duch ještě nějaký čas přežíval, ale už za první republiky zde byla nejsilnější politickou silou komunistická strana následovaná sociální demokracií. Poválečný vývoj dal za původními Libčicemi definitivní tečku.

Přesto tu funguje nostalgie po minulosti. Tak tomu je vždy. I vojna nebo totalita se zdají být snesitelnými, pokud je člověk prožíval mladý. Při hlubším zamyšlení nostalgie vyprchává. Na co vzpomínat? Na to, že dát peřinu do oken znamenalo během pěti minut mít ji černou od sazí? Na to, že nad Libčicemi pravidelně létaly helikoptéry, dle rozšířené konspirační teorie měřící, zda nedochází k úniku radiace z Řeže? Na to, že jízda vlakem byla v zimě utrpením? Na to, že úřady lidi buzerovaly kvůli nesmyslům

Několik čísel úvodem

5 let od usnesení zastupitelstva podmiňujícího změny budov na náměstí Svobody realizací arch. soutěže

50 měsíců od rozhodnutí zastupitelstva arch. soutěž uspořádat

27 týdnů od vyhlášení soutěže

38 počet přihlášených portfolií

5 vybraných uchazečů do užšího kola soutěže

3 ocenění

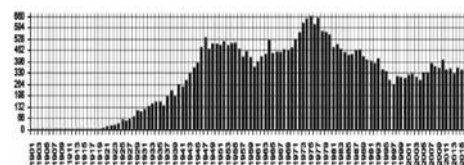
2 další účastníci

pokračování na str. 2

a na všechno muselo být povolení? Na povinnou volební šaškárnu? Na zabírání bytů a domů kvůli jejich nadměrnosti?

Teď se na mne snese smršť připomínek, možná padne sem tam i nadávka. Jak sis to Petře mohl dovolit, musel jsi o nás a o Libčicích takhle psát? Inu musel. Nevím totiž kým jsem. Rodákem či novákem? Narodil jsem se v pražské porodnici a ve věku čtyř dnů mne převezli sem, do našeho městečka s více než tisíciletou tradicí, kde tak jako všude nejsou všichni rodáci dobří a všichni nováci zlí. A naopak.

PhDr. Petr Schönfeld

Graf ukazuje vývoj četnosti příjmení Novák u nás. Původ jména je jasný. Nováci nebyli rodáci, přišli odjinud. Bylo dobré to vědět a dávat si na ně pozor.

Zdroj: KdeJsme.cz

pokračování ze str. 1

Nabízíme Vám zde zkrácené náhledy na jednotlivé soutěžní návrhy, jejich kompletní podobu si můžete prohlédnout na webových stránkách organizátora soutěže společnosti CCEA MOBA <https://cceamoba.cz/souteze/lib/contenters> a snad konečně i na stránkách České komory architektů <https://www.cka.cz/cs/souteze/vysledky>.

Návrh č. 1

Návrh poroty zaujal naprosto odlišným řešením hmoty obou budov, velkorysým společenským sálem přes tři podlaží, atriem v budově radnice i propojením interiéru s veřejným prostorem. Záporně byl hodnocen přílišný individualismus návrhu, který nezohledňuje okolní zástavbu, působí jako solitér i přílišná dominance jedné funkce městského domu nad ostatními.

Návrh č. 2

Porota nenašla v návrhu propojující myšlenku, která by sjednocovala vnější vzhled budov. Zároveň jak budova městského domu tak nový kabát přestavby radnice působí výrazně domi-

nantně až nepatřičně v centru malého města, v těsné blízkosti kostela. Významný přínos nenašla ani v návrhu nového uspořádání přilehlého veřejného prostranství.

Návrh č. 3

Spolu s návrhem č. 4 byl od počátku hodnocen předložených studií jedním z favoritů. Ceněna byla snaha výrazně zklidnit křižovátku před městským úřadem, přidat zeleň. Obě budovy jsou nepřehlédnutelné, přitom však respektují okolní zástavbu, netlačí se násilně do popředí zájmu. Jako mínus působila skutečnost, že společenský sál nemá v objektu adekvátní zázemí na potřebný mobiliář, vyžadoval by náročnější technologii pro větrání i to, že knihovna umístěná v patře uvolnila část svého prostoru otevřené terase a současně nemůže být provozně propojená s kavárnou.

Návrh č. 4

Po dlouhých diskuzích vybrán za vítěze soutěže. Rozdíl oproti předchozímu návrhu je v opačném umístění hlavních funkcí městského domu. Knihovna umožňuje propojení s kavárnou i ve-

řejných prostranstvím na náměstí. Sál v patře s dostatečným zázemím umožňující variabilní využití. Obdobně jako u návrhu č. 3 je navržena změna vedení hlavního směru na silnicích s upřednostněním směru Letecká - Chýnovská. Směr průjezdu do ul. 5. Května je navrhován ke zklidnění. Těsný souboj návrh nakonec vyhrál zejména díky provozně výhodnějšímu členění vnitřních prostor městského domu a vzdušnému, dobře prosvětlenému sálu.

Návrh č. 5

Tento návrh se jako jediný využil v návrhu fasády zaoblení připodobňující se k nároží stávajícího domu s prodejnou potravin. Tvar budovy však nenavazuje na sousední domy, fasádě chybí větší prosklené plochy a tím i kontakt interiéru s veřejným prostorem. Vnitřní dispozice městského domu s točitým schodištěm byla vyhodnocena jako nepraktické řešení pro běžný provoz budovy bránící propojení sálu v přízemí s kavárnou.

Věřím, že byl výběr vítěze proveden zodpovědně a s vědomím, jak velké dopady na centrální část města bude případná realizace mít. Pro vyhotovení dalšího stupně dokumentace proto obdrží výherce soutěže od poroty pokyny, jakým směrem se má při zpřesňování projektu ubírat, jaké prvky má naopak potlačit. Doufám, že se veřejnost bude smět seznámit i s finální podobou projektu.

Ing. Petra Pelešková
členka poroty soutěže

VÍTĚZNÝ NÁVRH

Jak to tu vidí libčický rodák

Petr Nehasil je potomkem rozvětvené rodiny, která v Libčicích žije více než tři generace. Přivedl si sem Helenu, ta se do Libčic přistěhovala z většího města. Jak se tu žije jejich čtyřčlenné rodině? Jak vnímají rozdíly mezi novými a starými usadlíky, co ve městě vidí dobrého a co se jim nelíbí? Také na školu a další podobné věci se jich v rozhovoru ptal Martin Sekera.

Vy se jmenujete Nehasilovi. Když se člověk podívá do Libčic jako znalec místních poměrů, tak zjistí, že se tu lidé rozlišují na normální rodiny a klany. Setkali jste se s tím? Vy na ten klan celkem aspirujete protože Nehasilů je tu spousta.

Petr: My jsme rozvětvená rodina na obě strany, každý z rodičů je ze tří dětí. Tátovi oba sourozenci bydlí v Libčicích, mají každý dvě děti, jejich děti bydlí také v Libčicích... prostě se to vlastně těžko odhaduje kam až to sahá.

Když se sejdeme, tak nás je vždycky alespoň dvacet. Ten výraz klan vlastně s nadsázkou používáme. Já se za to nestydím a jsem rád, že mám rodinu blízko.

Helena: Já jsem se do „klanu“ přivdala jako jedináček, což byla určitě velká změna. Zároveň jsem přišla z většího města (Teplic) do menšího, v čemž vidím teď, když jsou děti malé, téměř samá pozitiva. Je to mimo jiné tím, že tu je neuvěřitelná podpora v rodině. Já jsem měla to štěstí, že jsem se přivdala do skvělé rodiny. Myslím, že lidé v Libčicích mají Nehasilovy

rádi, takže ti, kteří se na ně nabalují, manželky a děti, to mají jednodušší. Když byla dcera Matylda menší, neměla jsem strach, že se někde ztratí, protože když by řekla svoje příjmení, někdo by ji k nějakým nejbližším Nehasilům určitě odvedl.

V tomto čísle časopisu je článek Petra Schönfelda o rodácích. Ten se zabývá tím smyslem debat o tom, že tu je někdo déle nebo ne. V souvislosti s tím mě na Facebooku Libčic překvapilo, že se tu proti přistěhovalcům ostře vymezilo několik mladých lidí. Co tomu říkáte?

Helena: Já třeba ani teď po deseti letech nevím, kdo z našich známých je tu původní a kdo se sem přistěhoval. Já se na to neptám. Je úplně jedno, jestli tu bydlí 30 let nebo 12 nebo 5 let. Přejde mi, že ty kontakty jsou dané spíš velikostí města, než tím, jestli jsou tu lidé původní. Nikdy mě to nezapadlo zjišťovat, ani si nemyslím, že by to mělo být nějaké téma.

A jestli se někdo vymezuje, tak to snad musí být z legrace. Přece si nemůže myslet, že má nějaký důležitější názor na úklid chodníků proto, že se tu narodil?

Petr: Tam je asi velký rozdíl, jestli těm lidem ty Libčice tak nějak zbyly, tím že se tu narodili, nikdy nezkusili žít jinde a být tam cizí, nikdy nepoznali, jak to chodí a jak se žije jinde. Anebo si je vybrali, koupili si tu nemovitost s tím, že tu chtějí žít. Nebo možná někteří ti starousedlíci zbyli Libčicím, nebo Libčice zbyly jim, těžko říct.

Stejně jako jinde, tak i v Libčicích fungovaly zažité pořádky, protože lidé ve své podstatě nemají rádi nové věci. Někde ve skrytu je v každém pohodlnost – mít rád, který víme, že funguje, nějaká ta jistota.

Tyhle lidi pak štve „náplava“, která přijde s jinými zkušenostmi, třeba jak se řeší chodníky a odpady někde jinde. Přitom starousedlíkovi to tady vždycky fungovalo!

Zároveň si ale myslím, že debaty na Facebooku jsou leckdy vyhrčené, ale do osobního kontaktu se to ani nepřenáší. Když se pak lidé na živo potkají, tak se k sobě chovají slušně.

Na vaši rodině je trochu netradiční její uspořádání. Byť se doba posunula a předsudky opadly, tak stejně je nápadné, že Petr je doma na rodičovské a Helena pracuje. Proč?

Petr: My už když jsme se rozhodli, že budeme mít děti, tak jsme se předem domluvili, že s nimi doma budu já. Práci jsme měli oba a v zásadě stejně placenou, ale Helču ta práce hrozně bavila a mě nijak zvlášť.

Mě to vlastně i víc lákalo být doma s dětmi. Po dceři Matyldě se nám po dvou letech narodil Hugo, který od začátku potřeboval speciální péči, bylo potřeba s ním cvičit Vojtovku a postupně jsme se dozvídali, jak moc je postižený. Hugo je hluchý, nemluví, mizerně chodí a dlouho nechodil vůbec. I z toho po-

hledu bylo výhodnější, aby o něj pečoval ten fyzicky zdatnější z nás dvou. Helča se mezitím v práci posunula tak, že to pak bylo výhodnější i finančně.

Nebylo ti někdy líto, že nejsi matka na rodičovské dovolené?

Helena: Ne! Já jsem u obou dětí byla půl roku na mateřské. Nejdřív s dcerou, a když se narodil syn Hugo, tak jsme byli doma oba a myslím, že to nám zachránilo zdravý rozum.

Je také pravda, že předtím, než jsme si pořídili vlastní potomstvo, tak jsem k dětem obecně neměla nijak blízký vztah. Tím, jak jsem jedináček, tak jsem ani nevěděla, jak se k péči o děti postavit a vlastně mě to ani nijak nelákalo. Souhlasila jsem tedy s tím, že budeme mít děti, ale jenom pokud s nimi bude doma Petr. On naopak vyrůstal mnohem víc mezi dětmi a vztah k nim měl, tak mi to přišlo v pořádku a doteď si myslím, že to bylo velmi dobré rozhodnutí.

A neměl jsi z toho někdy mindrák, nebo neřekl ti někdo, co jsi to za chlapa, že tvrdneš doma s dětmi?

Petr: Lidé se určitě občas podívovali, ale vnímám jsem to spíš pozitivně. Na pískovištích to dokonce sklízelo obdiv některých maminek.

V čem je to jiné, když je s dětmi doma otec? Musí mít velkou schopnost si s dětmi hrát?

Helena: Nene, on má spíš schopnost ty děti nechat na pokoji. Anebo je vzít k činnosti, kterou právě dělá, třeba ke stavebním pracem a různým činnostem kolem domu. Ale je pravda, že některé věci raději dělají, když maminka není doma.

Kam jste vaše děti poslali do školy?

Helena: Matylda chodí do školy pod Budčív v Zákolanech, jezdí autobusem, a Huga denně vozíme do speciální školy Jedličkova ústavu v Praze.

Jaký je váš pohled na místní školu? Řekněte to kriticky, ale aniž byste ji chtěli ublížit. V jakém stavu ta škola je?

Petr: Nevíme. Nevím v jakém je stavu a pochybuji, že to někdo ví. Že do ní Matylda nechodí, nás mrzí. Chodila sem dva roky, ale když jsme občas do školy přišli s nějakými nápady, co by se mohlo zlepšit, tak se to nesetkávalo s pochopením. S Matyldou jsme se domluvili, že bude-li chtít, může si vyzkoušet i jinou školu..

Matylda je totiž dítě plné nápadů, které hned realizuje, což je někdy náročné. Tahle škola to však nedokázala přijmout ani v nejmenším - všechny její nápady byly už v zárodku utlumené a Matylda to velmi špatně nesla.

Helena: Matylda nastoupila do školy jako natěšený prvňáček, ale už v listopadu začala říkat, že jí to nebaví. Přitom první stupeň by podle mě

měl mít hlavní cíl – povzbudit v dětech zájem o vzdělávání. Na podzim ve druhé třídě pak přišla s tím, že by chtěla vidět, jak to vypadá jinde. Bylo jí sice líto, že opouští kamarády, ale nakonec se většina spolužáků přesunula také do Zákolan!

A v čem se zákolanská škola od té libčické liší?

Petr: Někdy jsou to úplně jednoduché, nebo naopak až absurdní věci. Například, že v kabině na WC je toaletní papír. Ve třídě je klavír, na který děti směřují hrát – v Libčicích byl vždy zamčený v hudebně. Nebo, že na úplném konci prázdnin se dobrovolně celá škola, natěšená na nový školní rok, sejde u ohýnku.

Helena: Právě na prvním poprázdňinovém setkání mě nejvíc dojala paní ředitelka, která za mnou přišla s nabídkou, jestli nechceme našeho Huga dát do Zákolan, že by to zvládli. Bylo to už v době, kdy byl přijat do Jedličkárny. My víme, že zrovna Hugo potřebuje speciální školu a na běžné škole, byť s asistentem, by to nefungovalo, ale velmi mě oslovila ta odvaha, že někoho vůbec napadne to zkusit. Obzvlášť ve srovnání s tím, když pár měsíců předtím mi v Libčicích paní učitelka řekla, že jejím cílem je „dostat děti do roviny“. To byl pro mě velikánský rozdíl, to vnímání dětí jako individualit a jejich rozdílných možností.

Myslíte si, že dobrá škola se pozná podle nejlepších studentů, nebo podle kvality jejich průměrných žáků?

Helena: Ani jedno. U školy je podle mě důležité, aby k ní děti měly důvěru, cítily se v ní dobře a chodily tam s chutí. Ve škole má být dětem předaná důvěra v ně samotné a jejich vlastní rozhodování.

Já si nedovedu představit, že bych třeba chodila do práce, kam bych se bála!

Každý člověk přece potřebuje stavět na tom, v čem je dobrý. Já jsem třeba mnohem citlivější než Petr, mám vyšší vzdělání, ale to, jaký žijeme život a kdo je spokojenější, v tom vůbec nerezonuje, protože on má takové vlastnosti, které ho v jeho spokojeném životě vytahují mnohem výš.

A právě proto mi přijde, že označovat někoho za lepší nebo horší průměr odkazuje ke známkování a podobným věcem. Ale mně přijde správné u každého dítěte najít to, v čem je dobré, a v tom ho podporovat.

Pojďme se teď zaměřit na město Libčice. Vyjmenujte tři velké plusy, dobré znaky Libčic a tři problematické oblasti Libčic, ale měli byste se shodnout

Petr: Obrovský plus Libčic především ve vztahu k dětem je bezpečnost, tedy to, že v Libčicích není žádná tranzitní doprava. Já se tu o děti nebojím. S tím souvisí geografická poloha, všude je to do kopce, malé děti neutěčou (smích), drží se v místě.

Deník zastupitele

↓ Říjen 2020 ↓

5. 10. Zaslali jsme radě města a současně na Ministerstvo vnitra námitku k průběhu jednání ZM 13/2020 – ohledně nesprávného složení slibu nového zastupitele a nepřijetí žádného usnesení v některých bodech

6. 10. Obdrželi jsme zápis z RM č. 18/2020 – výběr zhotovitele finančního auditu v ZŠ

7. 10. Byla rozeslána naše námitka k průběhu jednání 13. ZM na všechny zastupitele a současně jsme obdrželi pozvánku na konání 14. ZM se zcela totožným programem, jako bylo jednání ZM 12/2020.

Zaslali jsme návrh na doplnění programu 14. jednání ZM o bod **ZÁKLADNÍ ŠKOLA** – stejné doplnění programu, jaké bylo koalici odmítnuto na jednání č. 13 (tehdy prý kvůli pozdnímu dodání před jednáním ZM).

Obdrželi jsme pozvání na jednání Komise pro školství, které svolal její předseda, pan Slanina, do budovy ZŠ na den 13. 10. 2020. Jednání se nakonec neuskutečnilo.

15. 10. Obdrželi jsme zápis z Komise pro sport, která se konala dne 7. 10. 2020.

20. 10. Petra upozornila na nesrovnalost ve schvalovaných dokumentech k plánované Architektonické soutěži na 14. jednání ZM.

Obdrželi jsme na žádost Petry opravené a doplněné materiály k Architektonické soutěži na centrum Libčic.

21. 10. Obdrželi jsme zápis z RM 19/2020 – kde rada mimo jiné projednala náš návrh k obnově Výboru rozvoje města a k návrhu na způsobu spolupráce nad přípravou nového Územního plánu.

Konalo se 14. jednání ZM, které bylo tři hodiny před jeho zahájením avizováno jako přesunutě do venkovních prostor koupaliště, se zdůvodněním v souvislosti s epidemiologickou situací. V 18 h. začalo jednání ZM na dřevěných lavicích před restaurací Na plovárně, s velmi mizerným osvětlením.

Starosta Pavel Bartoš po úvodních nutných technických přednesl návrh na hlasování u všech bodů bez rozpravy a tento návrh byl také poměrem 8/15 schválen. Po tomto zcela nestandardním a z našeho pohledu nezákonném jednání ze strany celé koalice jsme jednání zastupitelstva opustili.

26. 10. Zásíláme na Ministerstvo vnitra návrh na přezkoumání průběhu 14. ZM a současně na radu města naše **prohlášení k proběhlému 14. jednání ZM**.

28. 10. Radě města a na vědomí všem ostatním zastupitelům zasíláme **upozornění**, že jsme podali podnět na Ministerstvo vnitra k přezkoumání průběhu 14. ZM.

30. 10. O průběh 14. jednání zastupitelstva se zajímá i **Mělnický deník**.

↓ Listopad 2020 ↓

2. 11. Obdrželi jsme zápis z jednání RM č. 20/2020 – polopodzemní kontejnery (navýšení kapacity v ul. Tržní) a nové umístění do ul. Hašlerova, dále schválení umístění boxu Zásilkovny.

Petra požádala o kopii stavebního povolení na stavbu parkoviště pod Leteckou ulicí u č. p. 528.

Helena: Já vnímám jako plus, že tu jsou lidé ochotni si pomáhat. Když se něco stane, třeba když na silnici píchnu kolo, tak vždycky jde někdo kolem – kdo zná třeba Petra – a zeptá se mě, zda nepotřebuji pomoc. Já jsem vyrostla v Teplicích a tam to tak nebylo. Hodně to také usnadňuje libčická facebooková skupina, vždycky, když se v ní někdo ozve s prosbou o pomoc, mu někdo hned odpoví a pomoc nabídne.

Na to, jak je to malé městečko a navíc u Prahy, se toho tady hodně děje. Máme tu různé akce napříč velmi širokým spektrem, od farmářských trhů až po gulášobraní. Městečko žije svým životem. Není to jen přespávací sídliště za Prahou.

Petr: Souvisí to s tím, že tu je dost aktivních spolků nebo sportovních oddílů. Je tu ZUŠka, sokol, karate, házená a spousta dalšího.

Helena: Přijde mi super, že tu děti mohou dělat sport proto, že je to baví, a ne pro to, aby jezdily na soutěže a závody a dosahovaly super výsledků. Já mám kamarádky z Prahy a vím, že jejich děti vylučují ze sportovních oddílů proto, že nejsou dost dobré a nedosahují předepsaných výsledků. Na tanečky a gymnastiku v Libčicích může chodit kdokoli, pro radost. To se mi tu líbí.

A teď ty problémy?

Helena: Já vnímám jako obrovský problém tu školu. Není to o jednom dítěti. Děti, které dojíždějí do jiných škol, na obou stupních, je hodně. To je podle mě velké mínus. Přijde mi přitom, že škola může být tmelícím prvkem. V naší velikosti obce, kde je jedna škola, by bylo fajn, kdyby byla dobrá a všechny propojovala.

Pak mě napadá taková drobnost, která ale dobře ilustruje situaci. Každodenně mě udi-

vuje, že všude jsou zelené odpadkové koše, ale my v naší ulici máme dva modré. Přijde mi, že věci, které město dělá, jsou nekonceptní. Vadí mi vánoční osvětlení Libčic, kde se každý rok dokoupí pár světel a každé svítí jinou barvou. Nebo přetékající polopodzemní kontejnery a vedle nich typově úplně jiné popelnice na kovy a na oleje. Nebo ty betonové květníky podivně rozmístěné po celém městě.

Petr: Nebo chodník na Chýnovské, který někdo udělal tak úzký, že tam nemohou jít dva lidé vedle sebe - jako by o tom nikdo nepřemýšlel. Spousta věcí mi přijde jako takové malé hurá akce. Chybí někdo, kdo by tomu dal přesah a fazonu. Jsou to malé detaily, kterých si ale člověk všimne každým den. Přitom to šlo udělat líc a nic navíc by to nestálo.

Střípky z květnového zastupitelstva

Libčická základní škola změní od dalšího školního roku svůj název na Základní škola Karla Hašlera, Libčice nad Vltavou. Tento bod byl předřazen před ostatní body programu, jelikož na jednání dorazili členové pedagogického sboru i pan ředitel Bahenský. V důvodové zprávě mimo jiné stojí:

“Změna názvu je v prvé řadě vedena snahou distancovat se od nedávné minulosti, která poškodila školu jako instituci. Změna názvu má jednak symbolizovat především rozchod s tímto rozporuplným obdobím, jednak vyjadřuje ambici vytvořit z dosud bezejmenné řadové školy jedinečnou, nezaměnitelnou instituci, která bude skrze svoji značku snadno rozpoznatelná.”

Změnu názvu podpořili všichni zastupitelé a z našich řad jsem libčické škole popřáli, aby nová značka dostala i svůj tolik hledaný kvalitní obsah.

Bod Různé navrhujeme trvale předradit v programu jednání

V rámci jednání jsme navrhli, aby bod Různé, kde se přednostně řeší podněty, otázky a stížnosti z řad veřejnosti, byl předřazen zbytku programu a aby tomu tak bylo již vždy. Tato změna se nám jeví být užitečnou především proto, aby občané věděli, že v 18 hodin mohou na každém zastupitelstvu řešit své záležitosti. Argumentovali jsme na příkladu jednání zastupitelstva v Roztokách. Tento návrh však podpořili pouze zastupitelé LOS a ODS. O prosazení změny budeme nadále usilovat.

Hlasování o výdajích po položkách – vítaná změna

V rámci rozpočtového opatření č. 2 se o jednotlivých výdajích hlasovalo stejně jako na minulém zastupitelstvu, tedy po položkách. Taková forma hlasování je po letech naší snahy o její prosazení vítaným novým standardem. Hlasování je přehledné a je dobře patrné, že opozice podporuje většinu plánovaných akcí.

Centrum Malina nezískalo podporu města

Zcela nepochopitelné však z našeho pohledu bylo hlasování o finanční podpoře Centra Malina. Malina je spolu s AFK Libčice a TJ Sokol (další významné organizace mi, doufejme, prominou) hlavními motory každodenního života ve městě, neboť nabízí atraktivní program nejen pro děti, ale i pro dospělé.

Zástupkyně Centra Malina zastupitele a vedení města naléhavě a opakovaně žádaly o pomoc při nalezení vhodného objektu pro svoji činnost. Bez odpovídajících prostor, které by současně byly provozně a finančně přijatelné, hrozí zánik Maliny. Podrobně si příběh Maliny s hledáním prostor sahající až o 3 roky zpět můžete přečíst na jejich webu: www.mc-malina.cz.

Město nabídlo Malině možnost dočasného využití domu na náměstí, který čeká brzká demolice. Vyvolali jsme hlasování o přidělení částky 60 000 Kč určené výhradně na

Jak to vidí LOS?

Akce a volnočasové aktivity mají podle našeho názoru přednostně organizovat spolky, oddíly a další sdružení. Město by je mělo v činnosti dostatečně finančně podpořit. To považujeme za neefektivnější a i nejlevnější cestu k aktivnímu společenskému životu ve městě.

Podněty, dotazy a stížnosti, které chtějí občané na zastupitelstvu řešit, mají mít v programu jednání své jasné časově vymezené místo v úvodu jednání. Tak bude pro každého občana zřejmé, že např. v 18 hodin může předložit na zastupitelstvu své podněty - nikoliv pouze, když vydrží až do konce jednání.

pokrytí výdajů za spotřebu energií. Návrh byl však podpořen pouze 7 opozičními hlasy (LOS a ODS). Zastupitelé z Liběhradu a TOP 09 této finanční pomoci na pokrytí provozních výdajů svůj hlas nedali.

Malina získala podporu veřejnosti

Malina následně oznámila na sociální síti Facebook, že vzhledem k situaci ukončuje svou činnost. Na to reagovaly desítky lidí z řad veřejnosti. Na Malinu tak dost možná sice nepřispělo město, ale s podporou od občanů počítat mohou; s naší rozhodně také.

Ing. Roman Šel

A třetí?

Petr: Souvisí s druhým. Ve městě zaostává následná péče o cokoli. Souvisí to s promyšleností, s těmi hurá akcemi. Vystaví se dětské hřiště a tím to končí. Maximálně se na něm ještě poseká tráva. Někjaká údržba z mého pohledu probíhá pomalu a pozdě. Když věci přestávají sloužit, musí se rozbít, aby je někdo nahradil.

Je totiž mnohem snazší věci pořídit, než je provozovat. To je každodenní práce, která není nikdy vidět, všimnete si jí až v okamžiku, kdy ji nikdo neudělá.

Moje poslední otázka se netýká jen Libčic, je to věc obecnější. Čím to je, že je tak malý zájem o to, aby lidé šli do obecních zastupitelstev? Já si soukromě myslím, že lidé politiku chápou už programově jako něco ošklivého, jako něco, co se jich netýká.

Petr: Možná, že si spousta lidí řekne, že existuje někdo lepší, někdo, kdo by to zvládl lépe.

Helena: Mne osobně na tom třeba odrazuje to, že politika je vlastně úředničina a ta má k vykonávání něčeho reálného hodně daleko. Spousta lidí má energii, chtějí do toho jít, pak ale zjistí, že probít se přes všechna ustanovení, jednací řády a podobné překážky není vůbec jednoduché a ztratí k tomu chuť.

Petr: Řada lidí si říká: co tam budu dělat, jaká je moje kvalifikace.... ?

Myslíte si, že je možné říct, že je politika principiálně něco špatného?

Petr: Je jasné, že ideálním řízením jakékoli společnosti je osvěcený diktátor (smích). Jenže bohužel, toho se těžko dosahuje. Osvěcený diktátor vnímá potřeby všech a zároveň společnost k němu musí mít důvěru, že „to líp neslo“. To je utopie, které nelze dosáhnout.

Proto je druhá nejlepší možnost zastupitelská demokracie.

Mgr. Martin Sekera, Ph.D.

3. 11. Ministerstvo vnitra nám doručilo **odpověď na podnět týkající se zasedání 13. ZM** a pochybností o složení slibu nového zastupitele Ing. Douši v souladu se zákonem. O výsledku tohoto šetření MV tedy nemohli zastupitelé LOS zastupitelstvo informovat dříve než 3. 11. 2020. Pozvánka na zastupitelstvo č. 14 se stejným programem, jaký byl pro ZM č. 13 nám byla zaslána již dne 7. 10. 2020.

Dále nám MV zaslalo potvrzení o přijetí našeho podnětu (spolu s ODS) k přezkoumání **průběhu 14. veřejného zasedání zastupitelstva města** Libčice nad Vltavou konaného dne 21. 10. 2020 v areálu Libčické plovárny.

16. 11. Obdrželi jsme zápis z jednání RM č. 21/2020 – schválení zadání a soutěžních podmínek k Architektonické soutěži „3 v 1 pro Libčice“ (řeší prostor křižovatky Nám. Svobody, nového Městského úřadu a Spolkového domu).

18. 11. Petra převzala odpověď týkající se parkoviště pod Leteckou ulicí (stavební povolení i rozhodnutí o kácení stromů).

23. 11. Mgr. Kateřina Hrachovcová nás informovala, že končí s prací na přípravě nového Územního plánu, obracet se máme výhradně na starostu.

24. 11. Roman zaslal na podatelnu podnět k úpravě dopravního značení před domem č. p. 722 ze zákazu vjezdu na zákaz stání, kdy stávající značení je mimo jiné již roky posprejované. Zmínil také nutnost manipulačního prostoru před domy 722 a 723 pro IZS.

25. 11. Obdrželi jsme zápis z jednání RM č. 23/2020 – rozpočet města pro rok 2021, sociální výpomoci.

26. 11. Obdrželi jsme z Ministerstva vnitra **vyrozumění o výsledku šetření** našeho podnětu ke kontrole průběhu jednání zastupitelstva ze dne 16. 10. 2020. Vyrozumění o výsledku šetření podstatné shrnuje takto:

– postup města při tomto zasedání, kdy i přes zjevně projevenou vůli části členů zastupitelstva města se na zasedání vyjadřovat nebyly v důsledku přijetí usnesení vést jednání bez rozpravy reálně vytvořeny podmínky umožňující adekvátní realizaci daného práva, neodpovídá § 16 odst. 2 písm. c), resp. d) zákona o obcích a může být oprávněně vnímáno jako porušení zákonem stanoveného práva občana, resp. člena zastupitelstva města vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem,

– usnesení zastupitelstva, jímž bylo schváleno vést toto jednání bez rozpravy, je tak v kontextu konkrétní situace nutno považovat za usnesení, jež je v rozporu s § 16 odst. 2 písm. c), popř. d) zákona o obcích,

– město bylo Ministerstvem vnitra na zjištěné porušení zákona důrazně upozorněno a bylo apelováno do budoucna postupovat striktně v souladu s § 16 odst. 2 písm. c) a d) zákona o obcích,

– osoba, jež má za to, že byla zkrácena na svém právu daném § 16 odst. 2 písm. c), příp. d) zákona o obcích, může se proti tomuto zásahu, za splnění všech dalších podmínek předpokládaných soudním řádem správním, bránit ve správním soudnictví podáním žaloby příslušnému správnímu soudu,

Roman žádá informace ohledně plateb za elektřinu a plyn (zaslání faktur) v souvislosti s možnými úspo-

rami za odběr energií. Tyto informace neobdržel ani do zastupitelstva konaného dne 16. 12. 2020 ani po něm a proto nakonec požádal o sken faktur pomocí žádosti dle zákona 106/1999 Sb.

Spolu s ostatními zastupiteli jsme obdrželi upomínající žádost Centra Malina o podporu při zajištění vhodných prostor a financí pro jejich činnost, jelikož na jejich žádost z 12. 9. 2020 adresovanou na podatelnu všem zastupitelům nebylo nikým reagováno. My jsme tuto žádost prvně viděli až při této upomínce, jelikož nám žádost z 12. 9. 2020 nebyla podatelnou distribuována.

29. 11. Zaslali jsme všem zastupitelům **výsledek šetření Ministerstva vnitra** k průběhu jednání ZM č. 14/2020 dne 16. 10. s žádostí o vyvození osobní odpovědnosti každého ze zastupitelů, kdo rozpravu svým hlasem pomohl zrušit a také o omluvu za toto zrušení.

30. 11. Roman se zúčastnil jednání Kontrolního výboru, na němž od něj padlo, že **starostovo vyjádření na zastupitelstvu k porušení pravidel města při přidělování zakázek** nadále považuje za nedostatečné a k porušení pravidel bezesporu došlo. Vyjádření starosty, které předložil starosta zastupitelům na jednání zastupitelstva, zaslal Roman v předstihu před jednáním kolegům z výboru.

Renata se zúčastnila dotační komise a navrhovala mimo jiné úpravy směřující k podávání žádostí elektronicky, úpravám ve formuláři k větší přehlednosti, vytvoření jednacího řádu komise.

↓ Prosinec 2020 ↓

1. 12. Zasláme Radě města **návrh na úpravu návrhu rozpočtu města na rok 2021**, s těmito body:

- revize mzdových nákladů
- snížit odměny neuvolněných zastupitelů
- prověřit ceny na smlouvách za dodávky energií
- navýšit položku na povinná školení zaměstnanců úřadu
- ponechat § 2212 Silnice na úrovni roku 2020
- zařadit novou položku pro „Centrum Malina“

Pro přípravu investiční části rozpočtu jsme nabádali ke zdrženlivosti ve výdajích vzhledem k nejisté prognóze příjmů do městského rozpočtu v roce 2021 i roce následujícím.

3. 12. Obdrželi jsme pozvánku na jednání ZM č. 15/2020 na den 16. 12. 2020

8. 12. Obdrželi jsme zápis z jednání RM č. 24/2020 – pravidla Dotační komise a nové smlouvy pro žádosti o dotaci města, nájemné KDL, nájemné v obecních bytech, změna užívání zahrádek vedle ZUŠ.

9. 12. Obdrželi jsme materiály k nadcházejícímu ZM č. 15/2020.

11. 12. Jiří Slanina, jako předseda Komise školské a kulturní, zaslal pozvánku na setkání komise dne 17. 12. 2020 – to bylo náhradním termínem za 13. 10. 2020. Na webu města je k únoru 2021 poslední zápis z jednání komise z 9. 12. 2019.

14. 12. Petra požádala o zaslání struktury zaměstnanců MěÚ + výše vyplacených mzdových prostředků s rozlišením na zaměstnance, dohody a vyplacené faktury za práce v režimu OSVČ, současně požádala o podklady k žádosti majitelů domu č.p. 473 ohledně koupi přilehlého pozemku.

16. 12. Obdrželi jsme podklady k žádosti o koupi pozemku okolo domu č. p. 473 a jen částečné in-

LETNÍ KINO LIBČICE

2021

VSTUPNÉ: 100 Kč * KDE: LIBČICKÁ PLOVÁRNA

4.

ČERVNA
PÁTEK 21:00

25 KM/H

KOMEDIE / ROAD MOVIE • NĚMECKO 2018 • 116 MINUT • S TITULKY

18.

ČERVNA
PÁTEK 21:30

CHLAST

DRAMA • DÁNSKO • 2020 • 117 MINUT • S TITULKY

2.

ČERVENCE
PÁTEK 21:30

SAMOTÁŘI

KOMEDIE / DRAMA • ČESKO / SLOVINSKO • 2000 • 109 MIN • **OBSOVENÁ PREMIÉRA**

16.

ČERVENCE
PÁTEK 21:30

MAMMA MIA! HERE WE GO AGAIN

MUZIKÁL / KOMEDIE • USA / VELKÁ BRITÁNIE / JAPONSKO • 2018 • 114 MINUT • S TITULKY

30.

ČERVENCE
PÁTEK 21:00

U KONCE SVĚTA

SCI-FI / AKČNÍ / KOMEDIE • VELKÁ BRITÁNIE 2013 • 109 MINUT • S TITULKY

6.

SRPNA
PÁTEK 20:30

COMIC SANS

KOMEDIE / DRAMA • CHORVATSKO • 2018 • 99 MINUT • S TITULKY

20.

SRPNA
PÁTEK 20:30

BARRY SEAL: NEBESKÝ GAUNER

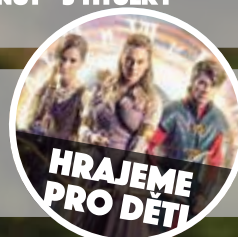
ŽIVOTOPISNÝ / THRILLER / KOMEDIE • USA / JAPONSKO • 2017 • 115 MINUT • S TITULKY

3.

ZÁŘÍ
PÁTEK 20:00

PRINCEZNA ZAKLETÁ V ČASE

POHÁDKA / FANTASY / KOMEDIE • ČESKO 2020 • 115 MINUT • V ČESKÉM ZNĚNÍ

KONÁNÍ PŘEDSTAVENÍ PODLÉHÁ **AKTUÁLNĚ PLATNÝM PRAVIDLŮM A EPIDEMICKÉ SITUACI.**
LETNÍ KINO POŘÁDÁ **LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK LOS.** S PODPOROU SPOLKU **LIBČICE.NET**
A MĚSTA **LIBČICE NAD VLTAVOU.** ZA NEPŘÍZNIVÉHO POČASÍ SE NEPROMÍTÁ. MÁTE-LI, ŽIDLI S SEBOU.

Epidemie? Nic nového.

Z hlediska historického není současná situace s oním zlořečeným covidem až tak výjimečná. S epidemiemi lidstvo žije od nepaměti a jak se zdá, bude žít i nadále. To není nejlepší zpráva. Dobrou zvěstí naopak je, že každá epidemie pominula.

Za časů cholery

V českých zemích se velmi často objevoval mor. Jeho řádění většinou trvalo dva roky. Byl tu v letech 1350 a 1351, dva roky trval v letech 1380 až 1382. Po objevení Ameriky mor vystřídala pro jednu syfilidu v letech 1494 až 1496. Mor se nechtěl vzdát svého primátu a vrátil se v letech 1597 až 1599. Za třicetileté války, tedy mezi roky 1618 až 1648, řádily neštovice a v letech 1670 až 1680 a 1713 až 1716 opět mor.

Poté nastala vláda cholery. Byla tu v letech 1831 až 1832, 1849 až 1850, 1866 až 1867 a v letech 1872 až 1873, kdy se k ní ještě navíc připojila epidemie neštovic. Mezitím, v roce 1867, se v Čechách objevil skvrnitý tyfus a jeho epidemie se opakovala znovu v roce 1873. Léta 1893 až 1895 byla poznamenána útokem záškrtu a tuberkulózy. Dnes velmi připomínaná španělská chřipka řádila v letech 1918 až 1920. Za války v letech 1943 až 1945 se znovu objevil skvrnitý tyfus. Velmi dlouho řádila dětská přenosná obrna. Její epidemie začala už v roce 1939 a zastavit se jí podařilo až v roce 1960. Účinnou zbraní proti obrně, a nejen té, se stalo očkování.

Každoroční epidemie chřipky se staly běžně očekávanou součástí života, ve světě i u nás. „Proslavily“ se zejména epidemie pojmenované jako asijská chřipka, hongkongská chřipka, ruská chřipka a chřipky ptačí nebo prasečí. Od roku 1969 však nebyly zaznamenány epidemie, při nichž by umíraly velké počty lidí.

Epidemie u nás doma

Jak na tom v minulosti byla s epidemiemi naše obec? První zmínka je v kronikách z roku 1680. Píše se tu o „černém moru, který řádil v Libčicích i celých Čechách“. Choleru staré záznamy vzpomínají v Libčicích poprvé v roce 1714 a zejména pak v roce 1740, v době války o bavorské dědictví. Válkové pohyby početných vojsk vždycky sebou přinášely nebezpečí chorob.

Známý kněz Julius Nádvorník, který ze své minické fary systematicky popisoval historii a události širšího okolí včetně Libčic, zmiňuje rok 1832, kdy v Libčicích vymřela například celá rodina Čermáková, sídlící v č. p. 19. Nádvorník tu zaznamenává poznatek, který by se bez

uzardění dal nazvat novodobým termínem fake news nebo přímo konspirační teorií. Píše o Libčicích: „Ustrašený lid si tu vykládal, že lékaři a rychtáři otrávilí studně, aby umírali lidé a tak jich ubylo.“

V libčické kronice se pak píše o období prusko-rakouské války v roce 1866. „Toho roku zde leželi Prajzi. Bylo to po prohrané válce. Důstojníci byli ubytováni na faře. Mužstvo bylo rozděleno po výstavnějších domech. Zanesli sem choleru, na kterou zemřelo v Libčicích 16 osob.“ A doplňuje o vzpomínku místního občana Václava Gruncle, kterou vyprávěl jeho syn Bohumil: „Tenkrát bylo také ubytováno osm pruských kyrysníků v našem domě č. p. 24. Vojáci se chovali vyzývavě, sužovali rodinu a chtěli, aby jim všichni stále sloužili. Počínali si jako vítězové. Můj otec Václav Gruncle toto chování těžce nesl, byl to starý vysloužilý voják. Přemýšlel, jak by se jich zbavil. Navedl manželku, aby předstírala, že má choleru, naučil ji na co si stěžovat a jaké příznaky lékaři uvádějí. Pak to nahlásil na pruské velitelství. Vojáci byli ihned od Gruncle odvoláni a ubytování jinde. Rychtář Zandálek, který vojáky u Gruncle ubytoval, byl předvolán před vojenského velitele a ten mu uložil trest 25 ran lískovkou. Na přímluvu faráře byl trest prominut.“

V novějších libčických kronikách do roku 1989 se o epidemiích moc nepíše. Taková věc se jaksí nehodila do obrazu zářící socialistické přítomnosti. Se dvěma výjimkami. Jednou byla chřipková epidemie v roce 1969, kvůli níž byly prodlouženy zimní prázdniny. Druhou pak epidemie infekční žloutenky v roce 1983. Citují: „V polovině září se v našem městě vyskytlo několik případů onemocnění infekční žloutenkou. Přes okamžitý zásah zdravotníků se onemocnění šířilo, proto byla v Libčicích karanténa. Byla zakázána veškerá veřejná vystoupení, shromažďování občanů a všechny akce pro veřejnost. Pohostinství Na radosti bylo uzavřeno na tři týdny. V kině se nehrálo a v sokolovně necvičilo. Ve školách a jeslích byli žáci očkováni gamaglobulinem. Třídám, v nichž se vyskytla žloutenka, byl upraven rozvrh a stravování tak, aby se žáci nestýkali s ostatními. V důsledku žloutenky se nekonala XX. libčický divadelní podzim. Teprve 12. prosince byla karanténa zrušena.“

Nepřipomíná vám to něco?

PhDr. Petr Schönfeld

formace o struktuře zaměstnanců MěÚ

Jednání ZM č. 15/2020 (Youtube), kde byl projednán návrh rozpočtu města pro rok 2021, výhled rozpočtu pro rok 2022 a 2023. J. Sochor (ODS) navrhnul doplnění programu o bod „Zpráva z Ministerstva vnitra k průběhu jednání ZM č. 14/2020“, Petra navrhla doplnění programu o bod „Odměny zastupitelů“. Ani jedno z doplnění programu nebylo ze strany koalice podpořeno.

Roman navrhnul v rámci jednání doplňující usnesení, „aby starosta byl pověřen k vymození manka 400.000,- Kč na vodném a stočném v budově Policie ČR“, v souvislosti s nekontrolovaným únikem vody v budově Policie. Toto usnesení nebylo přijato.

30. 12. Obdrželi jsme zápis z jednání ZM č. 15/2020 včetně usnesení a rozpočtu pro r. 2021.

↓ Leden 2021 ↓

13. 1. Tajemník zaslal zbytek podkladů k žádosti zaslané Petrou dne 14. 12. 2020 tj. před jednáním ZM ohledně organizační struktury MěÚ

20. 1. Obdrželi jsme zápis z jednání RM č. 1/2021-rozpočtové opatření č. 5/2020

28. 1. Obdrželi jsme pozvánku na jednání ZM č. 16/2021 na den 17. 2. 2021

29. 1. Obdrželi jsme zápis z jednání RM č. 2/2021 – revitalizace náplavky, pronájem zahrádek vedle ZUŠ, nájemní smlouvy. V souvislosti s revitalizací náplavky Roman žádá o zaslání návrhu smlouvy o spolupráci s fakultou ČVUT.

30. 1. Petra se zúčastnila jednání poroty k Architektonické soutěži „3 v 1 pro Libčice“, která má řešit prostor křižovatky nám. Svobody, přilehlý MěÚ a chystaný Spolkový dům. Ze 38 uchazečů postoupilo 5 architektonických kanceláří do 2. kola. Více na: <https://cceamoba.cz/souteze/lib#>

↓ Únor 2021 ↓

1. 2. Roman se zúčastnil jednání kontrolního výboru.

2. 2. Zaslali jsme Návrh na doplnění programu jednání 16. zastupitelstva města o body – „Strategický plán – vyhodnocení plnění SP a příprava akčního plánu 2021-2022“

„Granty a dotace – žádosti připravované, podané, realizované“ a „Základní škola – zpráva o aktuální situaci ve škole vč. přípravy výběrového řízení na ředitele a výsledků auditu hospodaření“

3. 2. MěÚ nastupuje do karantény a sděluje prostřednictvím mobilního rozhlasu, že je až do odvolání uzavřen, zastupitelstvo města je přesunuto ze 17. 2. 2021 na zatím plánovaného 24. 2. 2021. MěÚ znovu otevřen 15. 2. 2021.

11. 2. Marek zaslal na podatelnu informaci, že v bodě „Různé“ na ZM č. 16 chceme projednat podnět zapojení města do služby Portál plateb Středočeského kraje.

Jedná se moderní a vstřícný nástroj k bezhotovostní úhradě poplatků (popelnice, psi...) a poskytovaných služeb (např. platby obědů školám či školního v ZUŠ). Funguje například ve Středoklukách a Bašti.

Úplné znění Deníku se všemi vloženými přílohami najdete na www.libcickekrizovatky.cz.

Není fronta jako fronta: Farmářské trhy 15. 5.

Také jste si všimli, že na libčickém farmářském trhu jsou připadné fronty u stánků vítaným „konverzačním útvarem“, ideálním pro sdílení dojmů a novinek?

S jarem se nám vrátily Libčické farmářské trhy a s tím i doba poklidného sobotního dopoledne stráveného krom nakupování dobrot i potkáváním se s kamarády a známými, které jste jistě již dlouho neviděli. Každý si na trhu najde své cíle, ať již jsou to sýrové nitě a jemná klobáska, čerstvá zelenina a bylinky, makové či povidlové koláče, sazenice rajčat a krásných květin, dobrá káva, mandličky, chléb různých druhů, koření, medovina nebo domácí limonády...

Jsme rádi, že Vám toto vše můžeme znovu nabídnout a prvním jarním trhem 15. 5. se nám podařilo opět navázat na čtrnáctidenní frekvenci pravidelných trhů. Veškeré informace najdete na webu libcickekrizovatky.cz, facebooku, plakátech a na webu města.

Váš LOS

Člověk v tísní začne od června 2021 poskytovat dluhové poradenství v Libčicích nad Vltavou

Už v roce 2019 bylo v České republice vedeno bezmála 4,5 milionu exekucí. Podle dat Exekutorské komory čelilo exekucím celkem 775 tisíc lidí. V důsledku pandemie Covid-19 je nutné

očekávat další nárůst počtu lidí s finančními problémy. V rámci středočeské pobočky poskytuje Člověk v tísní dluhové poradenství na Kladensku, Berounsku, Rakovnicku, Kralupsku, Příbramsku a nově i v **Libčicích nad Vltavou**.

„V rámci dluhového poradenství poskytujeme svým klientům komplexní péči. Pomáháme se zmapováním pohledávek, řešíme příčiny vzniku předlužení, zajišťujeme klientům podporu v komunikaci s věřiteli a exekutory, pomáháme s orientací a případnou obranou v nalézacím a exekučním řízení, podáváme návrhy na zastavení neplatných exekucí,“ říká Helena Šebková, metodička dluhového poradenství. Člověk v tísní má rovněž potřebnou akreditaci udělenou Ministerstvem spravedlnosti ke zpracování a podávání insolvenčních návrhů a nabízí i asistenci v samotném procesu oddlužení.

Na dluhové poradce Člověka v tísní se může obrátit kdokoli, kdo chce řešit své problémy s dluhy. Ať už nezvládá splácet půjčky, má exekuce nebo je předlužený a chtěl by vstoupit do oddlužení. Veškeré tyto služby jsou poskytované zdarma.

Služba bude v Libčicích dostupná jedenkrát za 14 dní v úterý od 11 – 16 h. v Komunitním centru Fara, které sídlí na adrese: 5. května 66, Libčice nad Vltavou. Začínáme od 1. 6. 2021. Na konzultaci je nutné se předem objednat: **Klára Soukupová, tel.: 777 787 945**, klara.soukupova@clovekvtsni.cz.

Velké změny ve školním roce 2020/2021

Školní rok 2020/2021 se pomalu blíží ke konci. Byl to především rok poznamenaný koronavirem, který tak byl nelehký nejen pro všechny učitele, ale především pro žáky a jejich rodiče.

U nás v Libčicích byl tento školní rok také rokem s novým vedením. Vedení školy se ujal pověřený ředitel František Bahenský. Zástupkyní ředitele je opět Alena Pastorová. V novém složení je i školské pedagogické pracoviště: novou výchovnou poradkyní je Katarína Loskotová a preventistkou se stala Jana Kejmarová. Doplnila je na plný úvazek nová školní psycholožka Šárka Havelková. Bylo také přijato osm nových pedagogů za devět, kteří odešli.

Změny nastaly i ve školské radě. Ve volbách, které proběhly na začátku školního roku, byli za rodiče zvoleni Martina Fléglová a Jakub Jirsa. Za učitelský sbor je ve školské radě nadále Jana Švédová a s ní nově Katarína Loskotová. Za město zůstává členkou školské rady Olga Mračková a předsedou rady pan místostarosta Vít Penížek.

Školská rada se poprvé v tomto školním roce sešla 11. 1. 2021. Byl na ní představen plán investic, mimo jiné do rekonstrukce dvou kabinetů a také prostor pro nové družiny, které přinesou jistě velké zlepšení dětem i učitelům. Dále školská rada uložila

svým členům, aby do příštího setkání nastudovali inspekční zprávu ČŠI z prosince 2019. Vedení školy ve spolupráci se zřizovatelem a školskou radou si dalo za cíl vypracovat návrh opatření k odstranění problémů, které inspekce odhalila. Má být vypracována strategie a harmonogram jejich řešení.

Na další školské radě 1. 3. 2021 představil pan ředitel Bahenský postup odstranění nedostatků, který obsahuje mimo jiné vyjasnění kompetencí učitelů, vymezení řádu organizace učitelského sboru, snahu o zavedení systému vzdělávání pedagogů, dodržování postupů IVP, ale i zavádění nových metod jako např. sebehodnocení žáků. To je nutno říct především výčet bodů, které pro školu vyplývají už ze zákona o základních školách. Změny, které sliboval například pan místostarosta Penížek v lednu 2020 na plovárně na setkání zřizovatele s rodiči brzy představit, tak zůstávají nadále v nedohlednu.

Na následující školské radě 12. 4. 2021 pan ředitel představil změnu, která si klade za cíl školu odříznout od minulosti a vrátit škole dobrou reputaci. Ta byla, dle jeho slov, velmi negativně poznamenaná ředitelkou s falešným diplomem, jež připomenu, byla jmenována do funkce současným panem starostou. Onou chystanou změnou je nový název školy. Libčická škola od 1. 9. 2021 už nebude ZŠ Libčice, ale ponese název ZŠ Karla Hašlera,

Libčice nad Vltavou. Z dubnové školské rady bohužel ani dnes, 21. 5. 2021, stále není zápis, stejně jako z té poslední loňské. Naštěstí jsme se o záměru změnit název školy dozvěděli ústy pana ředitele na zastupitelstvu 5. 5. 2021, kde tato změna byla všemi hlasy zastupitelů schválena. Na jednání zastupitelstva také pan místostarosta Penížek již po několikáté slíbil, že jako předseda školské rady zajistí, aby zápisy ze školské rady byly na stránkách školy již vždy včas.

Všichni určitě doufáme, že nový název přinášející škole zcela novou „značku“ a identitu, je mimo jiné příslibem a i jistým závazkem k tomu, že se podaří vylepšit to nejdůležitější – samotnou kvalitu školy a její renomé. O tom, že nepůjde o cestu vůbec lehkou, se rodiče mohli přesvědčit například při nedávných, bohužel nutno přiznat ne úplně vydařených, on-line zápisech do prvních tříd. Byly složité a rodičům nejasné.

Každopádně školní rok 2021/2022 nám ohledně směru změn ukáže víc.

Ať se škole daří.

Mgr. Zuzana Mošovská

Letos opět, i přes potíže, které jako spolek v současnosti máme, proběhnou v Libčicích pod hlavičkou Centra Malina příměstské tábory pro děti ve věku cca 6-10 let. Věříme, že covidová situace bude dobrá a my Vám tak budeme schopni pomoci s prázdninovým programem pro Vaše děti.

Zatím nabízíme dva termíny. Pokud se nám podaří získat dotaci od MŠMT na letní příměstské tábory, o kterou usilujeme, budou vyhlášeny ještě další dva termíny s tím, že by všechny tábory byly pro přihlášené děti (do vyčerpání kapacity táborů) zdarma. Toto ale není v době uzávěrky časopisu ještě známo. Stejně tak Vás budeme informovat i o zázemí, které zajistíme.

Momentálně je možné přihlásit děti na tyto dva termíny:

- 1. termín: 12.-16. 7.**
- 2. termín: 19.-23. 7.**

Možnost přihlášení i jen na jednotlivé dny.

SPORT / KULTURA / ZÁBAVA / KAMARÁDI / RELAXACE

Příměstský tábor LÉTO S MALINOU

pro děti od 6 do 10 let

12.-16.7. a 19.-23.7. 2021

7:00 - 17:00
v Libčicích nad Vltavou

Cena: 550 Kč/den, zahrnuje program, obědy, výlety (doprava a vstupné)

Lze se přihlásit i na jednotlivé dny.

 Centrum Malina Více informací a přihlášky na www.mcmalina.cz

Pro děti připravujeme klasický program, který přizpůsobíme aktuálním hygienickým nařízením a podmínkám vyhlášených v souvislosti s pandemií Covid 19. Program také přizpůsobíme věkovému složení dětí a rozmarům počasí. Budeme zejména podnikat **výlety do okolí – pěšky či na kole, máme v plánu zajistit projížďku na koních v Dolanech, hrát týmové hry, sportovat, výtvarně/kreativně tvořit...** Pokud budeme mít

možnost, rádi bychom s dětmi navštívili i nějaké zajímavé **muzeum/výstavu či kino/divadlo.**

Tábor je pro děti zajištěn od do 7:00-17:00. Cena je 550 Kč / den a zahrnuje oběd, pitný režim, program vč. všech výloh: vstupné, cestovné, materiál na výtvarné tvoření, pojištění atd. Své děti můžete hlásit mailem na mcmalina@seznam.cz.